

BASİT BASINÇLI KAPLAR YÖNETMELİĞİ (2014/29/AB)

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; basit basınçlı kapların karşılama gereken temel sağlık ve güvenlik gereklerini, bu ürünlerle ilgili piyasaya arz koşullarını ve piyasa gözetimi ve denetimi esaslarını belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, aşağıdaki özelliklere sahip seri olarak imal edilen basit basınçlı kapları (bundan sonra “kap” olarak anılacaktır) kapsar:

a) Kaynaklı, 0,5 bar’dan daha yüksek iç basınca tabi tutulması amaçlanan, hava ve azot gazı içeren ve yakma amacı dışında kullanılan kaplar.

b) Alaşımız çelikten veya alaşımız alüminyumdan veya yaşlandıkça sertleşmeyen alüminyum alaşımından yapılmış olan, basınç altında kabın direncine katkıda bulunan parçalar ve donanımlar.

c) Dışa doğru bombeleşerek kapatılmış, dairesel kesitli ve/veya düz uçları silindirik olan kısımla aynı eksen etrafında dönen silindirik bölümden veya iki bombeli ucu aynı eksen etrafında dönen bir silindirik bölümün herhangi birinden yapılan kap.

ç) Kabın azami çalışma basıncı 30 bar’dan fazla ve bu basınç ile kabın kapasitesi (PS x V’nin çarpımı) 10.000 bar x litreden fazla olmayan kaplar.

d) Asgari çalışma sıcaklığı –50°C’den düşük; azami çalışma sıcaklığı ise çelik için 300°C’den, alüminyum veya alüminyum alaşımız kaplar için 100°C’den fazla olmayan kaplar.

(2) Bu Yönetmelik,

a) Arıza durumunda radyoaktif yayılıma neden olabilecek, özellikle nükleer amaçlı kullanım için tasarlanmış basınçlı kapları,

b) Özellikle gemi ve uçakların çalıştırılması veya içine yerleştirilmesi amacıyla yönelik basınçlı kapları,

c) Yangın söndürücüleri, kapsamaz.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 29/6/2001 tarihli ve 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanuna dayanılarak hazırlanmıştır.

Avrupa Birliği mevzuatına uyum

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelik, 2014/29/AB sayılı Basit Basınçlı Kaplar Hakkında Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi dikkate alınarak Avrupa Birliği mevzuatına uyum çerçevesinde hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 5 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Akreditasyon: Bir ulusal akreditasyon kurumu tarafından bir uygunluk değerlendirme kuruluşunun belirli bir uygunluk değerlendirme faaliyetini yerine getirmek üzere ilgili ulusal veya uluslararası standartların belirlediği gerekleri ve ilgili sektörel düzenlemelerde öngörülen ek gerekleri karşıladığının resmî kabulünü,

b) Bakanlık: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığını,

c) Birlik Uyumlaştırılmış Mevzuatı: Ürünlerin piyasaya arz edilmesine ilişkin koşulları uyumlaştıran Birlik mevzuatı,

ç) CE işareti: İmalatçı tarafından ilaştırılan ve kabın CE işaretinin konulmasını öngören teknik mevzuatın ilgili kurallarına uygun olduğunu gösteren işareti,

d) Dağıtıcı: Bir ürünü, tedarik zincirinde yer alarak piyasada bulunduran, imalatçı veya ithalatçı dışındaki gerçek veya tüzel kişiyi,

e) Geri çağırma: Nihai kullanıcıya sunulmuş olan bir kabın iade edilmesini amaçlayan her türlü tedbirleri,

- f) İktisadi işletmeciler: İmalatçı, yetkili temsilci, ithalatçı ve dağıtıcıyı,
- g) İmalatçı: Kendi adı veya ticari markası altında kap imal eden veya tasarlanmış veya imal edilmiş kaba sahip olan ve pazarlayan gerçek veya tüzel kişiyi,
- ğ) İthalatçı: Bir kabı yurtdışından ithal ederek piyasaya arz eden Türkiye’de yerleşik gerçek veya tüzel kişiyi,
- h) Komisyon: Avrupa Birliği Komisyonunu,
- ı) Piyasada bulundurma: Bir kabın ticari bir faaliyet yoluyla, bedelli veya bedelsiz olarak dağıtım veya kullanım için piyasaya sağlanmasını,
- i) Piyasadan çekme: Tedarik zincirindeki bir kabın piyasada bulundurulmasını önlemeyi amaçlayan her tür önlemi,
- j) Piyasaya arz: Bir kabın piyasada ilk kez bulundurulmasını,
- k) Teknik şartname: Bir kabın karşılaması gereken teknik şartları belirleyen belgeyi,
- l) Ulusal akreditasyon kurumu: Türk Akreditasyon Kurumu (TÜRKAK)’ı,
- m) Uygunluk değerlendirme kuruluşu: Kalibrasyon, test, belgelendirme ve muayene dâhil olmak üzere, uygunluk değerlendirmesi faaliyetlerini gerçekleştiren kuruluşu,
- n) Uygunluk değerlendirmesi: Bir kaba ilişkin, bu Yönetmelikte yer alan temel gerekliliklerin yerine getirilip getirilmediğini gösteren süreci,
- o) Uyumlaştırılmış Standart: Uyumlaştırılmış Avrupa Birliği mevzuatını uygulamak amacıyla Komisyonun talebine istinaden kabul edilen bir Avrupa standardını,
- ö) Üye ülke: Avrupa Birliği üyesi ülkeyi,
- p) Yetkili temsilci: İmalatçı adına belirli görevleri yerine getirmek üzere kendisinden yazılı vekâlet alan Türkiye’de yerleşik gerçek veya tüzel kişiyi, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Piyasada Bulundurma ve Hizmete Sunma, Temel Gereklilikler ve Serbest Dolaşım

Piyasada bulundurma ve hizmete sunma

MADDE 6 – (1) Bakanlık, kapların uygun bir şekilde kurulması, bakımının yapılması ve amacına uygun olarak kullanılması halinde ancak kapların bu Yönetmeliğin gerekliliklerine uygun olması şartıyla piyasada bulundurulmasını ve hizmete sunulmasını sağlamak için tüm gerekli önlemleri alır.

(2) Bu Yönetmelik hükümleri, kapların bu Yönetmelikte öngörülmemen bir şekilde değiştirilmesi halinde, işçilerin bu Yönetmelik kapsamındaki kapları kullanırken korunmalarını sağlamak için lüzumlu gördüğü gereklilikleri belirlemesi için Bakanlığın yetkisini etkilemez.

Temel gereklilikler

MADDE 7 – (1) PS x V çarpımı 50 bar x litreyi geçen kaplar Ek-I’de belirtilen temel güvenlik gerekliliklerini yerine getirir.

(2) PS x V çarpımı 50 bar x litre veya daha az olan kaplar, genel kabul görmüş mühendislik ilkelerine uygun olarak tasarlanırlar ve imal edilir.

Serbest dolaşım

MADDE 8 – (1) Bakanlık, bu Yönetmeliğin gerekliliklerine uygun olan kapların piyasada bulundurulmasını ve hizmete sunulmasını engellemez.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İktisadi İşletmecilerin Yükümlülükleri

İmalatçıların yükümlülükleri

MADDE 9 – (1) İmalatçılar, PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kapları piyasaya arz ederken, bu kapların Ek-I’de belirtilen temel güvenlik gerekliliklerine uygun olarak tasarlandığını ve imal edildiğini temin eder. İmalatçılar, PS x V çarpımı 50 bar x litre veya daha az olan kapları piyasaya arz ederken, bu kapların genel kabul görmüş mühendislik uygulamalarına göre tasarlandığını ve imal edildiğini temin eder.

(2) İmalatçılar, PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kap için, Ek-II’de belirtilen teknik dosyayı hazırlamalı ve 16 ncı maddede belirtilen ilgili uygunluk değerlendirmesi prosedürünü yürütmeli veya yürütülmesini sağlamalı, PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kabın uygun gerekliliklere uyumluluğunun bu prosedürle gösterilmesi durumunda AB uygunluk beyanı

düzenlemeli, CE işaretini ve Ek-III'ün 1 inci maddesinde belirtilen ibareler iliştiirmelidir. İmalatçılar, PS x V çarpımı 50 bar x litre veya daha az olan kapların ise Ek-III'ün 1 inci maddesinde belirtilen ibareleri taşımasını sağlar.

(3) İmalatçılar, AB uygunluk beyanını ve teknik dosyayı, kabın piyasaya arz edildiği tarihten itibaren 10 yıl boyunca saklar.

(4) İmalatçılar seri imalata ilişkin prosedürlerin bu Yönetmelikle uyumlu olmaya devam etmesini sağlar. Kapların tasarımı veya özelliklerindeki değişiklikler ve uyumlaştırılmış standartlardaki değişiklikler ile kabın uyumlu olduğunun beyan edildiği diğer teknik şartnamelerdeki değişiklikler dikkate alınır. İmalatçılar, kaptan kaynaklı bir riskin söz konusu olması durumunda uygun görülmesi halinde son kullanıcıların sağlığı ve güvenliğini korumak amacıyla piyasada bulunan kaplardan test yaptırır, araştırma yapar ve gerekli olması halinde uygunsuz kaplara ilişkin şikâyetlerin kaydını tutar, kapları geri çağırır ve dağıtıcıları bilgilendirir.

(5) İmalatçılar piyasaya arz ettikleri kapların takibi için kapların kimliklerini belirlemeye imkân tanıyan tip ve seri veya parti kimlik bilgilerini kaba iliştiirir.

(6) İmalatçılar kabın üzerinde kendi adını, tescilli ticari adını veya tescilli ticari markasını ve iletişim kurulabilecek posta adresini belirtir. Adreste, imalatçı ile iletişim kurulabilecek tek bir yer bulunur. İletişim bilgilerinin, Türkçe veya nihai kullanıcıların anlayacağı ve Bakanlığın kabul edeceği bir dilde olması gerekir.

(7) İmalatçılar kap ile birlikte Ek-III'ün 2 nci maddesinde belirtilen talimatların ve güvenlik bilgilerinin, Türkçe veya Bakanlığın kabul edeceği ve nihai kullanıcı tarafından kolaylıkla anlaşılabilir bir dilde olmasını sağlar. Bu talimatlar ve güvenlik bilgilerinin yanı sıra her tür etiketlemenin net, kolay anlaşılır ve açık olması gerekir.

(8) Piyasaya arz ettikleri bir kabın bu Yönetmeliğe uygun olmadığını bildiği veya bilmesinin gerektiği hallerde, imalatçılar, ilgili kabı uygun hale getirmek, piyasadan çekmek veya gerektiğinde geri çağırarak için gerekli düzeltici önlemleri derhal alır. Ayrıca imalatçılar, kabın risk ihtiva ettiği hallerde piyasaya arz etmiş oldukları kabın özellikle uygunsuzluk durumu ve alınan her tür düzeltici önlem konusunda Bakanlığa derhal bilgilendirir.

(9) İmalatçılar, Bakanlıktan gelen gerekçeli bir talebin ardından kabın bu Yönetmeliğe uygunluğunu kanıtlamak için gereken tüm bilgileri ve belgeleri, basılı veya elektronik halde Türkçe ve/veya Bakanlık tarafından kabul edilecek bir dilde Bakanlığa sunar. İmalatçılar talepte bulunulması halinde piyasaya arz ettikleri kapların arz ettiği riskleri ortadan kaldırmak için alınan her tür eylemde Bakanlık ile işbirliği yapar.

Yetkili temsilciler

MADDE 10 – (1) İmalatçı, yazılı sözleşme ile yetkili temsilci atayabilir. 9 uncu maddenin birinci fıkrasında belirtilen yükümlülükler ile aynı maddenin ikinci fıkrasında belirtilen teknik dosyanın hazırlanması yükümlülüğü yetkili temsilcinin yetkileri arasında yer almaz.

(2) Yetkili temsilci, imalatçıdan aldığı yetki çerçevesinde belirtilen görevleri yerine getirir. Bu yetki, yetkili temsilcinin aşağıdaki hususları yapmasına müsaade eder:

a) AB uygunluk beyanını ve teknik dosyayı, kabın piyasaya arz edildiği tarihten itibaren 10 yıl boyunca Bakanlığa sunulmak üzere saklanması.

b) Bakanlıktan gelen gerekçeli talep üzerine kabın uygunluğunu kanıtlamak için gereken tüm bilgi ve belgelerin sunulması.

c) Talepte bulunulması halinde, yetkili temsilcinin yetkileri kapsamındaki kapların oluşturacağı riskleri ortadan kaldırmak için alınan her tür önlemlerde Bakanlıkla işbirliği yapılması.

İthalatçıların yükümlülükleri

MADDE 11 – (1) İthalatçılar, sadece uygun kapları piyasaya arz eder.

(2) İthalatçılar, PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kabın piyasaya arz edilmesinden önce 16 ncı maddede belirtilen ilgili uygunluk değerlendirmesi prosedürünün imalatçı tarafından yürütülmesini sağlar. İthalatçılar, imalatçıların teknik dosyayı düzenlediğinden, kabın Ek-III'ün 1 inci maddesinde bahsedilen CE işareti ve ibarelerini taşıdığından, beraberinde zorunlu belgeleri bulundurduğundan ve 9 uncu maddenin beşinci ve altıncı fıkralarında belirtilen gereklilikleri yerine getirdiğinden emin olur. İthalatçı, PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kabın Ek-I'de belirtilen

temel güvenlik gereklerine uygun olmadığını bildiği veya bilmesinin gerektiği durumlarda, ilgili kabı uygun hale getirene kadar piyasaya arz edemez. Ayrıca bu kabın risk arz etmesi durumunda da imalatçıyı ve Bakanlığı bu konuda bilgilendirir. İthalatçılar, PS x V çarpımı 50 bar x litre veya daha az olan bir kabın piyasaya arzından önce bu kabın genel kabul görmüş mühendislik uygulamalarına uygun olarak tasarlandığından ve imal edildiğinden, Ek-III 1.2'sinde belirtilen ibareleri taşıdığından ve imalatçının 9 uncu maddenin beşinci ve altıncı fıkralarında belirtilen gereklilikleri yerine getirdiğinden emin olur.

(3) İthalatçılar, kabın üzerinde veya bunun mümkün olmadığı hallerde kap ile birlikte sunulacak bir belgede kendi adını, tescilli ticari adını veya tescilli ticari markasını ve kendileriyle iletişim kurulabilecek iletişim adreslerini belirtir. İletişim bilgilerinin, Türkçe veya nihai kullanıcıların kolayca anlayabileceği ve Bakanlık tarafından kabul edilecek bir dilde olması gerekir.

(4) İthalatçılar, kap ile birlikte Ek-III'ün 2 nci maddesinde belirtilen talimatların ve güvenlik bilgilerinin, Türkçe veya nihai kullanıcıların kolayca anlayabileceği ve Bakanlık tarafından kabul edilecek bir dilde sunulmasını sağlar.

(5) İthalatçılar, PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kap kendi sorumluluklarında iken depolama ve taşıma koşullarının, Ek- I'de düzenlenen temel gerekliliklere uygunluğunu tehlikeye atmasını önler.

(6) İthalatçılar, kabın oluşturduğu risklerle ilgili olarak uygun görülmesi halinde son kullanıcıların sağlığı ve güvenliğini korumak amacıyla piyasada bulundurulmuş kaplardan numune alarak test ve muayene yapılmasını sağlar, araştırır ve kabın uygunsuzluğuna ve piyasadaki geri çağırma vakalarının kaydını tutar ve bu çalışmalar konusunda dağıtıcıları bilgilendirir.

(7) İthalatçılar, piyasaya arz edilmiş kabın bu Yönetmelikle uyumlu olmadığını bildiği veya bilmesinin gerektiği durumlarda, ilgili kabı uyumlu hale getirmek için gerekli düzeltici önlemleri derhal alır, gerekirse piyasadaki çeker veya geri çağırır. Ayrıca ithalatçılar kabın risk ihtiva ettiği hallerde, kabın hizmete sunulmasına ilişkin özellikle uygunsuzluk ve alınan her türlü düzeltici önlem konusunda Bakanlığı derhal bilgilendirir.

(8) İthalatçılar, PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kaplar için, ilgili kabın piyasaya arz edildiği tarihten itibaren 10 yıl boyunca AB uygunluk beyanının bir kopyasını Bakanlığa sunmak amacıyla saklar ve talepte bulunulması halinde teknik dosyanın Bakanlığa sunulmasını sağlar.

(9) İthalatçılar, Bakanlığın gerekçeli talebine istinaden, bir kabın uygunluğunun kanıtlanması için gerekli tüm bilgi ve belgeleri Türkçe veya Bakanlığın kabul edeceği diğer bir dilde yazılı veya elektronik ortamda Bakanlığa sunarlar. İthalatçılar, Bakanlığın talebi üzerine, piyasaya arz ettikleri kabın teşkil ettiği riskleri ortadan kaldırmak için gerçekleştirilen herhangi bir eylem konusunda Bakanlıkla işbirliği yapar.

Dağıtıcıların yükümlülükleri

MADDE 12 – (1) Dağıtıcılar, kabı piyasada bulundururken bu Yönetmeliğin gerekliliklerine uygun hareket eder.

(2) Dağıtıcılar, PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kabın piyasada bulundurulmasından önce kabın Ek-III'ün 1 inci maddesinde belirtilen ibareleri ve CE işaretini bulundurduğunu, Ek-III'ün 2 nci maddesinde belirtilen gerekli belgelerin, talimatların ve güvenlik bilgilerinin, Türkçe veya Bakanlığın kabul edeceği ve kullanıcıların kolaylıkla anlayabileceği bir dilde kap ile birlikte sunulduğunu, imalatçı ve ithalatçının, sırasıyla 9 uncu maddenin beşinci ve altıncı fıkralarında ve 11 inci maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen gereklere uyum sağladığını doğrular. Dağıtıcılar, PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kabın Ek-I'de belirtilen temel güvenlik gereklerine uygun olmadığını bildiği veya bilmesinin gerektiği durumlarda, uygun hale getirilmeye kadar kabı piyasada bulunduramaz. Ayrıca kabın risk ihtiva ettiği durumlarda dağıtıcı, imalatçı veya ithalatçıyı ve ayrıca Bakanlığı bu konuda bilgilendirir. Dağıtıcı, PS x V çarpımı 50 bar x litre veya daha az olan kabı piyasada bulundurmadan önce, kabın Ek-III'ün 1.2 nci maddesinde belirtilen ibareleri bulundurduğunu, Ek-III'ün 2 nci maddesinde belirtilen talimatların ve güvenlik bilgilerinin Türkçe veya Bakanlığın kabul edeceği ve kullanıcıların kolaylıkla anlayabileceği bir dilde kap ile birlikte sunulduğunu, imalatçı ve ithalatçının, 9 uncu maddenin beşinci ve altıncı fıkralarında ve 11 inci maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen gereklere uyum sağladığını doğrular.

(3) Dağıtıcılar, PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kabın kendi sorumluluğunda iken depolanması veya taşınması sırasında, Ek-I'de belirtilen temel güvenlik gereklerine uygunluğunu tehlikeye atmamasını sağlar.

(4) Dağıtıcılar, piyasada buldukları kapların bu Yönetmeliğe uygun olmadığını bildiği veya bilmesinin gerektiği durumlarda, söz konusu kabın uygun hale getirilmesi, gerekli olduğunda piyasadan çekilmesi veya geri çağırılması için gerekli düzeltici tedbirlerin alınmasını sağlar. Buna ek olarak söz konusu kapların risk teşkil ettiği durumlarda dağıtıcı, özellikle de uygunsuzluğa ve alınan tüm düzeltici tedbirlere dair detayları vererek bu hususta Bakanlığa derhal bilgilendirir.

(5) Dağıtıcılar, Bakanlığın gerekçeli talebine istinaden bir kabın uygunluğunun kanıtlanması için gerekli tüm bilgi ve belgeleri yazılı olarak veya elektronik ortamda Bakanlığa sunar. Dağıtıcılar, Bakanlığın talebi üzerine, piyasada buldukları kapların teşkil ettiği riskleri ortadan kaldırmak için alınan her türlü önlem konusunda Bakanlık ile işbirliği yapar.

İmalatçıların yükümlülüklerinin ithalatçılara ve dağıtıcılara uygulandığı durumlar

MADDE 13 – (1) Bir ithalatçı veya dağıtıcı, bir kabı kendi adı veya ticari markası altında piyasaya arz ederse veya halihazırda piyasaya arz edilmiş bir kabı, bu Yönetmeliğe uygunluğunu etkileyecek bir şekilde değiştirirse imalatçı olarak kabul edilir ve imalatçıların 9 uncu maddede yer alan yükümlülüklerine tabi olur.

İktisadi işletmecilerin tanımlanması

MADDE 14 – (1) İktisadi işletmeciler, talepte bulunulması halinde Bakanlığa aşağıdaki hususlara ilişkin bilgi sunar:

a) Kendilerine kap tedarik etmiş olan her türlü iktisadi işletmeci.

b) Kendilerinin kap tedarik etmiş olduğu her türlü iktisadi işletmeci.

(2) İktisadi işletmeciler, kendilerine kap tedarik edildiği tarihten itibaren 10 yıl boyunca veya kendilerinin kap tedarik ettiği tarihten itibaren 10 yıl boyunca birinci fıkrada belirtilen bilgileri hazır bulundurur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

PS x V Çarpımı 50 Bar X Litreden Fazla Olan Kapların Uygunluğu

PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kapların uygunluk varsayımı

MADDE 15 – (1) Avrupa Birliği Resmî Gazetesinde referans numaraları yayımlanmış uyumlaştırılmış standartlara (veya bunlara karşılık gelen Uyumlaştırılmış Türk Standartlarına) veya bunların ilgili bölümlerine uygun olan PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kapların bu standartlar veya ilgili bölümleri kapsamında Ek-I'de belirtilen temel gerekçelere uygun olduğu varsayılır.

Uygunluk değerlendirme prosedürleri

MADDE 16 – (1) PS x V çarpımı 50 bar x litreden fazla olan kap, imal edilmeden önce Ek-II'nin 1 inci maddesinde belirtilen AB tip incelemesine (Modül B) aşağıdaki şekilde tabi olur:

a) İmalatçı, 15 inci maddede belirtilen uyumlaştırılmış standartlara uygun olarak imal edilen kaplar için aşağıda belirtilen yöntemlerinden birisini seçer:

1) Kabın teknik tasarım yeterliliğinin numune incelemesi olmaksızın destekleyici kanıtların ve teknik dosyanın incelenmesi yoluyla değerlendirilmesi (Modül B - tasarım tipi).

2) Kabın teknik tasarım yeterliliğinin, destekleyici kanıtların ve teknik dosyanın incelenmesi ile öngörülen imalatı temsil eden tamamlanmış bir kabın prototipinin incelenmesi yoluyla değerlendirilmesi (Modül B - imalat tipi).

b) İmalatçı, 15 inci maddede belirtilen uyumlaştırılmış standartlara uygun olarak imal edilmeyen veya sadece kısmen imal edilen kaplar için, öngörülen imalatı temsilen tamamlanmış bir kabın prototipini incelemeye sunar ve kabın teknik tasarım yeterliliğinin incelenmesi ve değerlendirilmesi için teknik dosyayı ve destekleyici kanıtları da sunar (Modül B - imalat tipi).

(2) Piyasaya arz edilmeden önce kaplar aşağıdaki prosedürlere tabi tutulur:

a) PS x V çarpımı 3.000 bar x litreden fazla olan ürünler için Ek-II'nin 2 nci maddesinde belirtilen iç imalat denetimi ve denetimli kap testine tabi olan tip uygunluğu (Modül C1).

b) İmalatçı, PS x V çarpımı 3.000 bar x litreden fazla olmayan ancak 200 bar x litreden fazla olan kap için aşağıda belirtilen yöntemlerinden birisini uygular:

1) Ek-II'nin 2 nci maddesinde belirtilen iç imalat denetimi ve denetimli kap testine tabi olan tip uygunluğu (Modül C1).

2) Ek-II'nin 3 üncü maddesinde belirtilen iç imalat denetimi ile buna ilaveten rastgele zaman aralıklarında gerçekleştirilen denetimli kap kontrollerine tabi olan tip uygunluğu (Modül C2).

c) İmalatçı, $PS \times V$ çarpımı 200 bar x litreden fazla olmayan ancak 50 bar x litreden fazla olan kap için, aşağıda belirtilen yöntemlerinden birisini uygular:

1) Ek-II'nin 2 nci maddesinde belirtilen iç imalat denetimi ve denetimli kap testine tabi olan tip uygunluğu (Modül C1).

2) Ek-II'nin 4 üncü maddesinde belirtilen iç imalat denetimine tabi olarak tip uygunluğu (Modül C).

(3) Bu maddenin birinci ve ikinci fıkralarında belirtilen uygunluk değerlendirmesi prosedürleriyle ilgili kayıt ve yazışmalar, Türkçe veya nihai kullanıcıların kolayca anlayabileceği ve Bakanlığın kabul edeceği bir dilde düzenlenir.

AB uygunluk beyanı

MADDE 17 – (1) AB uygunluk beyanı, Ek-I'de belirtilen temel güvenlik gereklerinin yerine getirildiğini gösterir.

(2) AB uygunluk beyanı, Ek-IV'te belirtilen model yapıya sahiptir, Ek-II'de yer alan ilgili modüllerde belirtilen unsurları içerir ve sürekli güncellenir. Başka dillerde düzenlendiği durumlarda, beyan Türkçe'ye de çevrilir.

(3) Kabın, AB uygunluk beyanı gerektiren birden fazla teknik düzenlemeye tabi olduğu durumlarda, bu teknik düzenlemelerin tümüne ilişkin olarak yalnızca bir AB uygunluk beyanı hazırlanır. Beyan metni, yayımlama referansları da dahil olmak üzere ilgili mevzuatın tanımını içerir.

(4) İmalatçı, AB uygunluk beyanını hazırlayarak kabın bu Yönetmeliğin gerekliliklerine uygun olduğuna ilişkin sorumluluğu üstlenir.

CE işaretinin genel ilkeleri

MADDE 18 – (1) CE işareti, 16/12/2011 tarihli ve 2011/2588 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan "CE" İşareti Yönetmeliğinin 9 uncu maddesinde belirtilen genel ilkelere tabidir.

CE işaretinin ve ibarelerinin iliştilmesi ile ilgili kurallar ve şartlar

MADDE 19 – (1) Ek-III'ün 1 inci maddesinde belirtilen CE işareti ve ibareleri, kap veya veri plakasına görünür, okunaklı ve silinemez bir şekilde iliştilir.

(2) Kabın piyasaya arzından önce CE işareti iliştilir.

(3) CE işaretini, kabın imalat denetimi aşamasında bulunan onaylanmış kuruluşun kimlik numarası takip eder. Onaylanmış kuruluşun kimlik numarası, kuruluşun kendisi tarafından veya verdiği talimatlar doğrultusunda imalatçı veya yetkili temsilcisi tarafından iliştilir.

(4) CE işaretinin ve onaylanmış kuruluşun kimlik numarasının ardından özel bir riski veya kullanımı belirten başka herhangi bir işaret kullanılabilir.

(5) Bakanlık, CE işaretinin mevzuata uygun doğru şekilde uygulanmasını temin için gerekli mekanizmaları kullanır ve bu işaretin yanlış kullanımı halinde uygun önlemleri alır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Uygunluk Değerlendirme Kuruluşlarının Bildirimi

Bildirim

MADDE 20 – (1) Bakanlık, bu Yönetmelik uyarınca üçüncü taraf uygunluk değerlendirme görevlerini yerine getirmek üzere görevlendirilmesi uygun görülen kuruluşları, Ekonomi Bakanlığı aracılığıyla Komisyon ve üye ülkelere bildirir.

Yetkili kuruluş

MADDE 21 – (1) Bakanlık, 26 ncı maddenin hükümlerine uygunluk da dâhil olmak üzere uygunluk değerlendirme kuruluşlarının değerlendirilmesi ve görevlendirilmesi ve ayrıca onaylanmış kuruluşların izlenmesine ilişkin gerekli prosedürlerin oluşturulması ve yürütülmesinden sorumlu bir yetkili kuruluştur.

Yetkili kuruluşla ilişkin esaslar

MADDE 22 – (1) Uygunluk değerlendirme kuruluşlarının görevlendirilmesi, değerlendirilmesi ve izlenmesi işlemleri;

- a) Uygunluk değerlendirme kuruluşlarıyla çıkar çatışmasına imkân verilmeyecek şekilde,
- b) Tarafsızlık ilkesi çerçevesinde,
- c) Uygunluk değerlendirme kuruluşlarının görevlendirilmesi ile ilgili karar alacak uzman personel ile bu kuruluşların değerlendirmesini yapacak personelin farklı olması sağlanacak biçimde,
- ç) Uygunluk değerlendirme kuruluşlarının gerçekleştirdiği faaliyet veya danışmanlık hizmetlerinin ticari veya rekabetçi bir biçimde sunulmayacağı bir biçimde,
- d) Elde edilen bilgilerin gizliliğinin korunmasına özen gösterilerek,
- e) İlgili görevlerin usulüne uygun ve eksiksiz yerine getirilebilmesi için gerekli olan yeteri sayıda uzman personelin istihdam edilmesi suretiyle, yürütülür.

Yetkili kuruluşun bilgilendirme yükümlülüğü

MADDE 23 – (1) Bakanlık, uygunluk değerlendirme kuruluşlarının değerlendirilmesi ve görevlendirilmesine ve onaylanmış kuruluşların izlenmesine ilişkin yöntemlerin yanı sıra bu yöntemlerde meydana gelecek her türlü değişikliği Ekonomi Bakanlığı aracılığıyla Komisyona bildirir.

Onaylanmış kuruluşlara ilişkin gereklilikler

MADDE 24 – (1) Uygunluk değerlendirme kuruluşunun, onaylanmış kuruluş olarak görevlendirilmesi için bu maddenin iki ilâ on birinci fıkralarında belirtilen gereklilikleri karşılması gerekir.

(2) Uygunluk değerlendirme kuruluşu, ulusal mevzuata uygun bir şekilde kurulur ve tüzel kişiliği haizdir.

(3) Uygunluk değerlendirme kuruluşunun, uygunluk değerlendirmesi hizmeti sunacağı işletme veya değerlendireceği kap ile herhangi bir bağı olmayan bağımsız ve üçüncü taraf niteliğinde olması gerekir. Değerlendirmesini yaptığı kabın tasarımı, imalatı, tedariki, montajı, kullanımı veya bakımında yer alan işletmeleri temsil eden sanayi, ticaret ve meslek odası, birliği veya derneği veya mesleki federasyona bağlı bir kuruluş, bağımsız olduğunu ve herhangi bir çıkar çatışmasının bulunmadığını kanıtlaması kaydıyla üçüncü taraf kuruluş olarak değerlendirilebilir.

(4) Uygunluk değerlendirme kuruluşu, bu kuruluşun üst kademe yönetimi ve uygunluk değerlendirmesi görevlerini icra eden personeli, değerlendirdikleri kabın tasarımcısı, imalatçısı, tedarikçisi, montajcısı, alıcısı, sahibi, kullanıcısı veya bakımını yapan kişi ya da bu tarafların temsilcisi olamaz. Bu durum, uygunluk değerlendirme kuruluşunun faaliyetleri için gerekli olan kabın kullanımını veya bu gibi kapların kişisel amaçlarla kullanımını engellemez. Uygunluk değerlendirme kuruluşu, üst düzey yönetimi ve uygunluk değerlendirmesi görevlerinin gerçekleştirilmesinden sorumlu olan personeli, değerlendirdikleri kapların tasarımında, imalatında veya yapımında, pazarlanmasında, kurulumunda, kullanılmasında veya bakım işlemlerinde doğrudan müdahil olamaz veya bu faaliyetlerle ilgilenen tarafları temsil etmez. Bu kuruluşlar, yetkilendirildikleri uygunluk değerlendirme faaliyetleri ile ilgili karar verme bağımsızlığını veya mesleğin gereklerini layığıyla yerine getirmesini olumsuz etkileyebilecek hiçbir faaliyette bulunamaz ve faaliyete iştirak edemez. Bu durum özellikle danışmanlık hizmetleri için de geçerlidir. Uygunluk değerlendirme kuruluşları şube, temsilcilik veya yüklenicilerinin yürüttüğü faaliyetlerin, kendi gerçekleştirdikleri uygunluk değerlendirme faaliyetlerinin gizliliğini, objektifliğini ve tarafsızlığını etkilememesini sağlar.

(5) Uygunluk değerlendirme kuruluşu ve kuruluşun personeli, yüksek seviyede gerekli teknik yeterliliğe ve mesleki donanıma sahip olacak şekilde uygunluk değerlendirme faaliyetlerini yürütür ve söz konusu faaliyetlerin sonunda özellikle mali konulara ilişkin kararları alırken her türlü baskıdan, teşvikten ve faaliyet sonucundan etkilenebilecek kişi ya da kişilerden bağımsız hareket eder.

(6) Uygunluk değerlendirme kuruluşu, kendisi tarafından veya onun sorumluluğu altındaki faaliyetlerini, Ek-I'nin 3.2 nci maddesi ve Ek-II ile atanan ve bu amaçla onaylandıkları tüm uygunluk değerlendirmesi görevlerini, gerçekleştirebilecek yeterliliğe sahip olur. Uygunluk değerlendirme kuruluşu, her bir uygunluk değerlendirme prosedürü ve onaylanmış olduğu her kap için aşağıdaki gerekli unsurları hazır bulundurur:

- a) Uygunluk değerlendirme görevini yerine getirmek üzere teknik bilgiye, yeterli düzeyde ve uygun tecrübeye sahip personel.

b) Uygunluk değerlendirme faaliyetlerinde kullanılacak prosedürlerinin şeffaflığını veya yeniden üretilebilirliğini sağlayacak şekilde, uygunluk değerlendirmesi gerçekleştirilirken göz önünde bulundurulmuş prosedürlerin açıklamalarına ve uygunluk değerlendirme kuruluşunun onaylanmış kuruluş olarak yerine getirdiği görevler ile diğer faaliyetleri arasındaki ayrımı sağlayacak uygun politika ve prosedürler.

c) Taahhüt ettiği işin büyüklüğü, faaliyet gösterdiği sektör, organizasyon yapısı, söz konusu ürünün teknoloji karmaşıklık derecesini ve imalat sürecinin hacmini ve vasfını dikkate alan faaliyetlerin gerçekleşmesi için gerekli yöntemler.

(7) Uygunluk değerlendirme kuruluşunun, uygunluk değerlendirme faaliyetleri ile bağlantılı teknik ve idari görevleri uygun bir şekilde yerine getirme olanağına ve her türlü ekipman ve hizmete erişim hakkına sahip olması gerekir.

(8) Uygunluk değerlendirme faaliyetlerini yerine getirmekle sorumlu personelin;

a) Uygunluk değerlendirme kuruluşunun onaylanmış kuruluş olarak görevlendirildiği kapsamda, tüm uygunluk değerlendirme faaliyetlerini kapsayacak yeterlilikte teknik ve mesleki eğitime,

b) Uygunluk değerlendirme gereklilikleri konusunda yeterli bilgi birikimine ve değerlendirmeyi yapmak için yeterli yetkiye,

c) Ek-1'de düzenlenen temel gereklilikleri, uygulanabilir uyumlaştırılmış standart, ulusal mevzuatın ve Birlik uyumlaştırılmış mevzuatının ilgili hükümlerine ilişkin uygun bilgi birikimine ve bunları kavrama gücüne,

ç) Yürüttüğü değerlendirme faaliyetlerini yerine getirmiş olduğunu kanıtlayan sertifika, kayıt ve raporları düzenleyebilecek yeterliliğe, sahip olması gerekir.

(9) Uygunluk değerlendirme faaliyetlerini yerine getirmekten sorumlu uygunluk değerlendirme kuruluşları, uygunluk değerlendirme kuruluşunun üst düzey yönetiminin ve uygunluk değerlendirme işlemini gerçekleştirmekten sorumlu personelinin tarafsızlığını garanti altına alır. Uygunluk değerlendirme kuruluşunun üst düzey yönetiminin ve uygunluk değerlendirme işlemlerini yürüten personelinin ücretleri, gerçekleştirilen değerlendirme sayısına veya değerlendirme sonuçlarına bağlı tutulamaz.

(10) Uygunluk değerlendirme kuruluşu, sorumluluğun ulusal mevzuata göre kamu tarafından üstlenilmediği veya Bakanlığın kendisi uygunluk değerlendirme işlemi için doğrudan sorumluluğa sahip olmadığı sürece, mesleki sorumluluk sigortasını yaptırmak zorundadır.

(11) Uygunluk değerlendirme kuruluşunun personeli Bakanlık ile ilgili olan işler haricinde Ek-1'in 3.2 nci maddesi ve Ek-II kapsamındaki uygunluk değerlendirme görevlerini yürütürken elde ettiği tüm bilgiler hakkında mesleki gizliliği sağlar. Mülkiyet hakları korunur.

(12) Uygunluk değerlendirme kuruluşları, ilgili standardizasyon faaliyetlerine ve onaylanmış kuruluşların koordinasyonu için AB tarafından ilgili teknik düzenleme kapsamında oluşturulan grubun çalışmalarına katılır veya değerlendirme faaliyetlerini yürüten personelinin bu faaliyetlerden haberdar olmasını sağlar ve onaylanmış kuruluşların koordinasyonu için oluşturulan grubun çalışmaları sonucunda ortaya çıkan kararlar ve hazırlanan dokümanlar rehber kılavuz olarak kullanılır.

Onaylanmış kuruluşların uygunluk varsayımı

MADDE 25 – (1) Uyumlaştırılmış standartlarda veya bunların kısımlarında ortaya konulan kriterler 24 üncü maddede ortaya konulan gerekleri kapsıyorsa ve uygunluk değerlendirme kuruluşu da bu kriterlere uygun olduğunu kanıtlayabiliyorsa kuruluşun 24 üncü maddedeki gerekleri karşıladığı kabul edilir.

Onaylanmış kuruluşların şube, temsilcilik ve yüklenicileri

MADDE 26 – (1) Onaylanmış kuruluş, uygunluk değerlendirmesi ile ilgili belirli görevleri bir alt yükleniciye yaptırdığı veya bir şube veya temsilciliğini bu işler için kullandığı hallerde bunların 24 üncü maddede belirtilen gerekleri karşıladığını garanti eder ve bu durumu Bakanlığa bildirir.

(2) Onaylanmış kuruluş, bu görevlerin belirlenmiş olduğu hallerde alt yüklenici, şube veya temsilcilikleri tarafından yürütülen görevlerin her türlü sorumluluğunu üstlenir.

(3) Onaylanmış kuruluşlar tarafından yerine getirilecek faaliyetler, ancak müşteri ile mutabakata varılması halinde bir alt yüklenici, şube veya temsilcilik tarafından yürütülebilir.

(4) Onaylanmış kuruluş, her bir alt yüklenici, şube veya temsilciliğinin niteliklerinin değerlendirilmesi ile ilgili belgeleri ve bahsi geçen tarafların Ek-I'nin 3.2 nci maddesi ve Ek-II çerçevesinde yürüttüğü görevlere ilişkin belgeleri gerektiğinde Bakanlığa sunmak üzere muhafaza eder.

Bildirim başvurusu

MADDE 27 – (1) Türkiye'de yerleşik uygunluk değerlendirme kuruluşları, onaylanmış kuruluş olarak görevlendirilebilmek için Bakanlığa başvuruda bulunur.

(2) Bildirim başvurusu ile birlikte yetkin olduğunu ileri sürdüğü uygunluk değerlendirmesi faaliyetleri, uygunluk değerlendirme modülü veya modülleri ile kaplara ilişkin gerekli bilgiler ve uygunluk değerlendirme kuruluşunun 26 nci maddede düzenlenen gereklilikleri karşıladığını kanıtlayan ve 16/12/2011 tarihli ve 2011/2621 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Uygunluk Değerlendirme Kuruluşları ve Onaylanmış Kuruluşlar Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin yedinci fıkrası çerçevesinde düzenlenmiş bir akreditasyon belgesi sunulur.

Bildirim süreci

MADDE 28 – (1) Bakanlık, yalnızca 24 üncü maddede düzenlenen gereklilikleri karşılayan uygunluk değerlendirme kuruluşlarını onaylanmış kuruluş olarak görevlendirebilir.

(2) Bakanlık, görevlendirilmesi uygun bulunan kuruluşları Ekonomi Bakanlığı aracılığıyla Komisyona ve üye ülkelere bildirir. Bildirim, AB'nin Yeni Yaklaşım Onaylanmış Kuruluşlar Bilgi Sistemi kullanılarak yapılır.

(3) Bildirim, uygunluk değerlendirme faaliyetleri, uygunluk değerlendirme modülü veya modülleri ve ilgili kap veya kaplara ilişkin tüm ayrıntıların yanı sıra ilgili kuruluşun yetkinliğini doğrulayan tüm ayrıntıları içerir.

(4) Komisyona bildirim tarihinden itibaren, onaylanmış kuruluş adayının yeterliliğinin değerlendirilmesinde iki hafta süre içinde Komisyon veya üye ülkeler, bildirim yapılan onaylanmış kuruluş adayının yeterliliği hakkında ek bilgi isteyebilir veya itirazda bulunabilir.

(5) Bakanlık, onaylanmış kuruluşun bildirim konu faaliyet ve özelliklerinde meydana gelen değişiklikler hakkında Komisyonu ve üye ülkeleri Ekonomi Bakanlığı aracılığıyla bilgilendirir.

Onaylanmış kuruluşların atanması

MADDE 29 – (1) Bildirimi yapılan uygunluk değerlendirme kuruluşuna Komisyon tarafından bir kimlik kayıt numarası tahsis edilmesi ile Bakanlık bu kuruluşu onaylanmış kuruluş olarak atar.

Bildirimde yapılan değişiklikler

MADDE 30 – (1) Bakanlık, onaylanmış kuruluşun artık 24 üncü maddede belirtilen gereklilikleri karşılamadığını veya yükümlülüklerini yerine getirmediğini belirlemesi veya bu konuda bilgilendirilmesi durumunda, bu gerekliliklerin karşılanmaması veya bu yükümlülüklerin yerine getirilmemesi durumunun ciddiyetine bağlı olarak onaylanmış kuruluşun faaliyetini kısıtlar, askıya alır veya onaylanmış kuruluş statüsüne son verir. Bakanlık, Ekonomi Bakanlığı vasıtası ile Komisyonu ve üye ülkeleri bu konu hakkında ivedilikle bilgilendirir.

(2) Bakanlık, faaliyeti kısıtlanan, askıya alınan, onaylanmış kuruluş statüsüne son verilen veya kendi isteği ile faaliyetine son veren onaylanmış kuruluşun faaliyette bulunduğu dönemde yapmış olduğu uygunluk değerlendirme işlemleri ile ilgili kayıt ve belgeleri, aynı konuda faaliyette bulunan başka bir onaylanmış kuruluş tarafından işleme alınmasını veya Bakanlığın talep etmesi halinde Bakanlığa sunmak üzere saklanmasını sağlamak için uygun önlemleri alır.

Onaylanmış kuruluşların yeterliliğine ilişkin itiraz

MADDE 31 – (1) Bakanlık, onaylanmış kuruluşun görevlendirilmesine temel oluşturan veya yeterliliğini koruduğuna ilişkin tüm bilgileri talebi üzerine Komisyona sunmak üzere Ekonomi Bakanlığına bildirir.

(2) Bakanlık, Komisyon veya üye ülkelerden birinin Bakanlığın görevlendirdiği bir onaylanmış kuruluşun teknik yeterliliğinin ve ilgili mevzuata uygunluğunun incelenmesini talep etmesi halinde, 1/2006 sayılı Türkiye – Avrupa Birliği Ortaklık Konseyi Kararının 4 üncü maddesinde belirtilen usulü takip eder.

Onaylanmış kuruluşların faaliyetlerine ilişkin yükümlülükleri

MADDE 32 – (1) Onaylanmış kuruluşlar, Ek-II’de öngörülen uygunluk değerlendirme prosedürlerine uygun olarak uygunluk değerlendirme faaliyetlerini yürütür.

(2) Uygunluk değerlendirme faaliyetleri iktisadi işletmeciler üzerinde gereksiz yük oluşturmaktan kaçınarak, orantılı bir şekilde yürütülür. Uygunluk değerlendirme kuruluşları faaliyetlerini, taahhüt ettiği işin büyüklüğünü, faaliyet gösterdiği sektörü, organizasyon yapısını, söz konusu kabın kullandığı teknolojinin karmaşıklık derecesini ve imalat sürecinin hacmi ve özelliğini göz önünde bulundurarak gerçekleştirir. Bunu yaparken kabın bu Yönetmeliğe uygunluğu için gerekli olan koruma seviyesini ve titizlik derecesini de dikkate alır.

(3) Onaylanmış kuruluş, imalatçı tarafından Ek-I’de veya eşdeğer uyumlaştırılmış standartta veya diğer teknik dokümanlarda yer alan temel güvenlik gerekliliklerini karşılamadığını tespit ettiğinde, imalatçıdan gerekli düzeltici önlemleri almasını talep eder ve uygunluk belgesi düzenlemez.

(4) Onaylanmış kuruluş, uygunluk sertifikasının verilmesinin ardından uygunluğun izlenmesi sürecinde, kabın ilgili gereklilikleri artık karşılamadığını tespit ederse imalatçıdan gerekli düzeltici önlemleri almasını talep eder ve gerekli olması halinde uygunluk belgesini askıya alır veya iptal eder.

(5) Onaylanmış kuruluş, düzeltici tedbirlerin alınmadığını veya alınan tedbirlerin istenen etkiyi göstermediğini tespit etmesi durumunda, her türlü belgeyi uygun şekilde kısıtlar, askıya alır veya iptal eder.

Onaylanmış kuruluşların kararlarına itiraz

MADDE 33 – (1) Bakanlık, onaylanmış kuruluşun kararına karşı bir itiraz mekanizmasının mevcut olmasını sağlar.

Onaylanmış kuruluşların bilgilendirme yükümlülükleri

MADDE 34 – (1) Onaylanmış kuruluşlar, Bakanlığı aşağıdaki hususlar hakkında bilgilendirir:

- a) Belgenin reddi, kısıtlanması, askıya alınması veya iptal edilmesi.
- b) Bildirim kapsamına veya koşullarına etki eden her durum.
- c) Uygunluk değerlendirme faaliyetlerine ilişkin olarak Bakanlıktan istenen her türlü bilgi talebi.
- ç) Talep üzerine, sınır ötesi faaliyetler ve bir işin alt yükleniciye verilmesi dahil başka herhangi bir faaliyet ile görevlendirilme kapsamında yürütülen uygunluk değerlendirmesi.

(2) Onaylanmış kuruluşlar, bu Yönetmelik kapsamında görevlendirilen, aynı kaplara yönelik uygunluk değerlendirmeleri yürüten diğer onaylanmış kuruluşlara, uygunluk değerlendirme faaliyetlerinin olumsuz sonuçları hakkında ve talep edilmesi halinde olumlu sonuçları hakkında bilgi sunar.

Onaylanmış kuruluşların koordinasyonu

MADDE 35 – (1) Bakanlık, onaylanmış kuruluşlar arasında gerekli bilgi ve tecrübe paylaşımı ile uygunluk değerlendirme işlemlerine yönelik uygulamada karşılaşılan sorunlara ilişkin çözüm üretmede paralelliğin ve birlikteliğin sağlanması amacıyla bu Yönetmelik kapsamında faaliyette bulunan onaylanmış kuruluşlar arasında işbirliğini ve koordinasyonu sağlar. Bakanlık, görevlendirdiği onaylanmış kuruluşların Komisyon tarafından oluşturulan sektörel onaylanmış kuruluşlar grubunun veya gruplarının çalışmalarına doğrudan veya yetkili temsilcileri aracılığıyla katılmalarını temin eder.

ALTINCI BÖLÜM

Piyasa Gözetimi ve Denetimi, Kapların Kontrolü ve Korunma Prosedürü

Piyasa gözetimi ve denetimi, kapların kontrolü

MADDE 36 – (1) Bakanlık, kapların piyasa gözetimi ve denetiminde 13/11/2001 tarihli ve 2001/3529 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Ürünlerin Piyasa Gözetimi ve Denetimine Dair Yönetmelik hükümlerini esas alır.

Ulusal düzeyde risk teşkil eden kaplar için izlenecek usuller

MADDE 37 – (1) Bakanlık, bu Yönetmelik kapsamında yer alan kapların, bu Yönetmelik uyarınca insan veya evcil hayvan sağlığı ve güvenliğine veya malların korunmasına karşı bir risk teşkil ettiğine ilişkin yeterli bir gerekçenin olması halinde, söz konusu kaplarla ilgili, bu Yönetmelikte yer alan ilgili tüm gereklilikleri kapsayacak şekilde bir değerlendirme yapar. İlgili iktisadi işletmeciler, bu amaç doğrultusunda, Bakanlık ile işbirliği yapar. Bakanlık bu fıkrada belirtilen değerlendirme sırasında, kapların bu Yönetmelikte yer alan gereklilikleri karşılamadığını tespit etmesi durumunda gecikmeksizin ilgili iktisadi işletmeciden, riskin mahiyeti ile orantılı olarak makul bir süre içerisinde

kabın söz konusu gerekliliklere uygun hale getirilmesi için tüm uygun düzeltici önlemleri almasını, kabı piyasadan çekmesini veya geri çağırmasını talep eder. Bakanlık konu hakkında ilgili onaylanmış kuruluşu bilgilendirir. Bu maddenin üçüncü ve dördüncü fıkralarında yer alan önlemler hakkında Ürünlerin Piyasa Gözetimi ve Denetimine Dair Yönetmelik hükümleri uygulanır.

(2) Bakanlık, uygunsuzluğun sadece ülke çapında olmadığını düşündüğünde, değerlendirme sonuçları ve iktisadi işletmecilerden almasını istediği tedbirler hakkında Ekonomi Bakanlığı aracılığıyla Komisyonu ve üye ülkeleri bilgilendirir.

(3) İktisadi işletmeci, piyasada bulundurduğu tüm kaplara ilişkin uygun düzeltici tedbirin alınmasını sağlar.

(4) İlgili iktisadi işletmeci, birinci fıkrada belirtilen süre içerisinde yeterli düzeltici tedbiri almadığı takdirde Bakanlık, kapların piyasada bulundurulmasının yasaklanması veya kısıtlanması, kapların piyasadan çekilmesi veya geri çağırılması için her türlü uygun geçici tedbiri alır. Bakanlık, Ekonomi Bakanlığı aracılığıyla Komisyonu ve üye ülkeleri derhal bu önlemlerden haberdar eder.

(5) Dördüncü fıkrada belirtilen bilgilendirme, tüm mevcut detayları, özellikle uygunsuz kapların tespit edilmesi için gerekli olan verileri, kabın menşei, iddia edilen uygunsuzluğun niteliği ve içerdiği riski, alınan ulusal tedbirin süresi ve niteliği yanında ilgili iktisadi işletmeci tarafından ileri sürülen savunmaları da içerir. Bakanlık özellikle, uygunsuzluğun aşağıda yer alan durumların herhangi birisinden kaynaklandığını belirtir:

a) Kabın, insan veya evcil hayvanların sağlığı ve güvenliği veya malların korunmasıyla ilgili gereklilikleri karşılayamaması.

b) Uygunluk varsayımı olarak sunulan, 15 inci maddesinde belirtilen uyumlaştırılmış standartlardaki eksiklikler.

(6) Bakanlık, Avrupa Birliği pazarında başlatılan bir işleme ilişkin Komisyon tarafından iletilen bilgiye istinaden, ilgili kabın uygunsuzluğuna dair uygulanmasını kabul ettiği bir tedbiri ve elinde bulunan herhangi bir ek bilgiyi; ayrıca bildirilen tedbire itiraz ediyorsa itirazlarını, Ekonomi Bakanlığı aracılığıyla Komisyona ve üye ülkelere bildirir.

(7) Bu maddenin dördüncü fıkrasının ikinci cümlesinde belirtilen bilgilerin alınmasını takip eden üç ay içerisinde, Bakanlık tarafından alınan geçici bir önlemlerle ilgili olarak Komisyon veya bir üye ülke tarafından itiraz edilmezse söz konusu önlem haklı kabul edilir.

(8) Bakanlık, söz konusu kap ile ilgili olarak kabın piyasadan çekilmesi gibi uygun kısıtlayıcı önlemlerin gecikmeksizin alınmasını sağlar.

Korunma önlemleri usulü

MADDE 38 – (1) 37 nci maddenin üçüncü ve dördüncü fıkralarında belirtilen tedbire karşı Komisyona itiraz olur ve Komisyon tarafından yapılan incelemede söz konusu tedbirin haklı bir gerekçeye dayanmadığına hükmedilirse tedbir yürürlükten kaldırılır.

Yönetmeliğe uygun olduğu halde risk teşkil eden kaplar

MADDE 39 – (1) 37 nci maddenin birinci fıkrasına uygun olarak değerlendirme yapıldığında, kabın bu Yönetmeliğe uygun olmasına rağmen insanların, evcil hayvanların sağlığı veya güvenliği veya mallar için risk teşkil etmesi halinde, Bakanlık, riskin türüyle orantılı olarak piyasaya arz edilen söz konusu kabın piyasadan çekilmesi veya makul bir süre içerisinde piyasadan geri çağırılması şeklinde olmak üzere, kabın artık risk taşıyamaması için uygun olan tüm tedbirlerin ilgili iktisadi işletme tarafından alınmasını sağlar.

(2) İktisadi işletme, piyasasında bulundurduğu tüm kaplara ilişkin her türlü düzeltici önlemin alınmasını sağlar.

(3) Bakanlık, bu maddenin birinci ve ikinci fıkralarında belirtilen hususlarda Komisyonu ve üye ülkeleri Ekonomi Bakanlığı aracılığıyla derhal bilgilendirir. Bu bilgiler, özellikle ilgili kabın tespit edilmesi için gerekli verileri, kabın menşei ve tedarik zincirini, taşıdığı risklerin niteliği ve alınan önlemlerin niteliği ve süresi dâhil olmak üzere tüm mevcut detayları içerir.

Şekli uygunsuzluk

MADDE 40 – (1) 37 nci maddeye halel getirmeksizin Bakanlık, aşağıdaki durumlardan birinin söz konusu olması halinde, ilgili iktisadi işletmeciden söz konusu uygunsuzluğun giderilmesini talep eder:

- a) CE işaretinin, "CE" İşareti Yönetmeliğinin 9 uncu maddesi veya bu Yönetmeliğin 19 uncu maddesine aykırı şekilde iliştilirilmiş olması.
- b) CE işaretinin iliştilirilmemiş olması.
- c) İmalat kontrol aşamasına dâhil olan onaylanmış kuruluşun kimlik numarasının bu Yönetmeliğin 19 uncu maddesine aykırı şekilde iliştilirilmiş veya hiç iliştilirilmemiş olması.
- ç) Ek-III'ün 1 inci maddesinde yer alan ibarelerin iliştilirilmemiş olması veya bu Yönetmeliğin 19 uncu maddesine ya da Ek-III'ün 1 inci maddesine aykırı şekilde iliştilirilmiş olması.
- d) AB uygunluk beyanının düzenlenmemiş olması.
- e) AB uygunluk beyanının doğru bir şekilde düzenlenmemiş olması.
- f) Teknik dosyanın bulunmaması veya eksik olması.
- g) Bu Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin altıncı fıkrası veya 11 inci maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen bilgilerin bulunmaması, yanlış veya eksik olması.
- ğ) Bu Yönetmeliğin 9 uncu veya 11 inci maddelerinde öngörülen diğer idari gerekliliklerin yerine getirilmemiş olması.
- (2) Bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen uygunsuzluğun devam etmesi durumunda Bakanlık, söz konusu kabın piyasada bulundurulmasını kısıtlamak veya engellemek için veya piyasadaki çekilmesi veya geri çağırılmasını sağlamak için gerekli tüm önlemleri alır.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Komite işlemleri

MADDE 41 – (1) Bakanlık Komisyon tarafından kurulan basit basınçlı kaplar komitesinin çalışmalarına katılım sağlar.

İdari yaptırımlar

MADDE 42 – (1) Bu Yönetmeliğe aykırı hareket edenler hakkında 4703 sayılı Kanun hükümleri uygulanır. Bu kapsamda, verilecek cezaların etkili, orantılı ve caydırıcı olması gerekir.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 43 – (1) 30/12/2006 tarihli ve 26392 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Basit Basınçlı Kaplar Yönetmeliği (87/404/AT) yürürlükten kaldırılmıştır. Yürürlükten kaldırılan Yönetmeliğe yapılan atıflar bu Yönetmeliğe yapılmış sayılır.

Geçici hükümler

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bakanlık, bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden önce piyasaya arz edilmiş olup bu Yönetmelik ile uyumlu olan ve Basit Basınçlı Kaplar Yönetmeliği (87/404/AT) ve 2009/105/EC sayılı AB direktifi kapsamında yer alan kapların piyasaya arz edilmesini engellemez.

(2) Onaylanmış kuruluşlar tarafından 2009/105/EC sayılı Direktif ile 87/404/AT sayılı Direktif çerçevesinde düzenlenen belgeler bu Yönetmelik kapsamında da geçerli olur.

Yürürlük

MADDE 44 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 45 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı yürütür.